శ్రీ కృష్ణ శతకము.

ఇది పూర్వపు కృష్ణశతకముకాదు. శ్రీ మహాభాగవతములో దశమస్కంధమునందుగల శ్రీకృష్ణునిచరిత్రలోనియంశములు ఒక్కొకపద్యములో నొకయంశము వచ్చునట్లు బాలురకు, భక్తులకు, నుపయుక్తముగా వ్రాయబడిన చిన్నిపొత్తము. ఇకముందు కొద్దికాలములో నీపుస్తకము అర్థతాత్పర్యములతోడను విశేషాంశములతోడను ప్రకటింపబడును.

సీతారాం అండ్ కో,

బుక్కు సెల్లర్సు,

తెనాలి.

శ్రీ కృష్ణ శతకము

గ్రంథకర్త:

సుబ్రహ్మణ్య భాగవతులు బి. ఏ.,

ప్రకాశకులు:

సీతారాం అండ్ కో,

తెనాలి.

శైలా ముద్రాక్షరశాల, తెనాలి.

[వెల 0-1-6

శ్రీ కృష్ణ శతకము

శ్రీ వసుదేవునికృపామున । దేవకిగర్భమున సకల •
దేవతలు వరలి । నీవేదిక్కని కొలువగ ।
నావిర్భవమైన దేవ • యచ్యుతకృష్ణా ॥ ౧ ॥

ఒకచోట జననమును వే । రొకచోటను పోషణంబు •
నొప్పగను యశో । దకు నాదునకును ముద్దుల ।
సుకుమారుడవైన బాల • సుందర కృష్ణా ॥ ౨ ॥

అష్టమగర్భమువలనను । కష్టమ్ములు గలుగుననుచు •
కంసుడు భీతిని । దుష్టుండై నీ యన్నల ।
కష్టాత్ముడు చంపె జాలి • గానక కృష్ణా ॥ ౩ ॥

చను బాలిచ్చెదనని పూ । తన సి చెంతకును జేర •
దానియసురులన్ । చను బాలతోడ బీల్చిన ।
ఘనుడవు నీశక్తి నెన్న • గలమే కృష్ణా ॥ ౪ ॥

మూడు నెలల బాలుడవై । నాడల యాదవులు వింత •
పడగ పడకపై । నాడుచు పదమున శకటము ।
గూలంగాదన్ని ముద్దు • కొమరుడ కృష్ణా ॥ ౫ ॥

సుడిగాలి రూపమున నిను । వడి వడి గొనుచున్ వధింప •
వచ్చిన దనుజున్ । మెడ బిగియబట్టి నేలం ।
బడద్రోసి వధించు చిన్ని • పాపడ కృష్ణా ॥ ౬ ॥

బాలుడవై వ్రేపల్లెను । బాలురతో కలిసి మెలసి •
బహువిధముల నీ । వే లీల నాడుకొంటివి ।
ఆలీల లనంతములు మహా • త్మా కృష్ణా ॥ ౭ ॥

నీపాపని దుండగముల । కోపగ లేమమ్మ యనుచు •
గోపికలు చనగ । గోపికలు మొరలు పెట్టగ ।
నేపాపము నెరుగనటు న • టింతువు కృష్ణా ॥ ౮ ॥

మన్ను దినగని యశోదయు । అన్నా యిదియేమి యనుచు •
నాగ్రహపడగా । చిన్నారి మోము లోపల ।
నన్నిజగమ్ములను జూప • వా శ్రీకృష్ణా ॥ ౯ ॥

అల్లరి బాలుడవనుచును । తల్లి నినుణ్ రోల గట్టి •
దండించగ నా । తల్లి గనకుండ లాగుచు ।
చల్లగ మద్దులనుగూల్చు • జాణవు కృష్ణా ॥ ౧౦ ॥

గోపకుమారులు క్రేపుల । మేపుచు యమునాతటమున •
మెలగెడు వేళన్ । క్రేపులలో క్రేపగు నొక ।
పాపపురక్కసుని గూల్చు • బాలుడ కృష్ణా ॥ ౧౧ ॥

బక దైత్యుడు నిను మ్రింగగ । నకటా యని మిత్రులెల్ల •
నాక్రోశింపన్ । బకు మోము వెడలి వానిన్ ।
వికలాంగుని జేసి చంపు • వీరుడ కృష్ణా ॥ ౧౨ ॥

తన యన్న బకుని జంపితి । వని పటురోషంబుతోన •
ఘాసురుడంతన్ । పెనుబామై నిను నమ్మిన
జను[illegible]ంగింప వాని • జంపవె కృష్ణా ॥ ౧౩ ॥

చిక్కములు చలిదిమూటలు । నక్కన గురువింద పేరు ।
లమరు సఖులతో । చక్కగ వేణువునూదుచు ।
మక్కువ గోవులనుగాయు • మాధవ కృష్ణా ॥ ౧౪ ॥

నడుచుచు నాడుచు పాడుచు । వడి వడి డాగుచును వచ్చి ।
పైనబడుచు సం । దడిజేయుచు చలిది భుజిం ।
చెనువిధముల నెన్నదరమె • చిత్రము కృష్ణా ॥ ౧౫ ॥

చలుదుల సందడిలో లే । గల బాలుర కమలభవుడు ।
గైకొనిదాచన్ । సలలితముగ నా రూప ।
ములదాల్పవె బ్రహ్మనిన్ను • పొగడగ కృష్ణా ॥ ౧౬ ॥

వనమున తాళ ఫలమ్ముల । ననువుగ భక్షింపగోరు ।
యాదవులకు భీ । తిని గొలుపు ధేనుకాసురు ।
ననుచరులను గూల్చిబ్రోచు • హరి శ్రీ కృష్ణా ॥ ౧౭ ॥

కాళింది మడుగులోపల । వ్యాళంబందఱను గఱచి ।
బాధలుపెట్టన్ । కాళియు పడగలపైన మ ।
హా లీలలనాడి బాధ • లణపవె కృష్ణా ॥ ౧౮ ॥

మడుగును వెడలెదు నినుగని । పడతులు గోపకులు చింత ।
బాసిచనుచు నా । యడవిని కార్చిచ్చునబడి ।
మిడుతలవలెగుంద చిచ్చు • మ్రింగవె కృష్ణా ॥ ౧౯ ॥

చెలువలు జలకమూలాడగ । వలువలు గట్టునయిుంచి ।
వారిజోరగ నా । వలువలుగొని చెట్టెక్కిన ।
బలుకొంటె [illegible] • వత్సల కృష్ణా ॥ ౨౦ ॥

పొలముల గోవ్రజ మేపుచు । నలసిన బాలురకు నన్న •
మడుగగ ముని భా । ర్యలు భక్ష్యభోజ్యములు పు ।
ష్కలముగ నర్పింపగొనవె • కరుణన్ కృష్ణా ॥ ౨౧ ॥

ప్రతియేట జరుగు నింద్రుని । క్రతువును మాన్పించి కొండ •
గట్టుకు పూజల్ । చతురత సలుపుచు నా ప ।
ర్వతమై విందారగించు • ప్రభుడవు కృష్ణా ॥ ౨౨ ॥

మండిపడుచు దేవేంద్రుడు । ఖండముగా ఱాళ్ళవాన •
కల్పించగ గో । మండలముగావ కేలను ।
కొండను గొడుగువలెనెత్తు • కర్తవు కృష్ణా ॥ ౨౩ ॥

వరుణుని భృత్యుడు నందుని । వరుణపురమ్మునకు జేర్ప •
భక్తికి పరమా । దరమున వదల్చి తండ్రికి ।
పరమపదముజూపు భక్త • పాలన కృష్ణా ॥ ౨౪ ॥

వెన్నెలలో మురళిని గొని । తిన్నగ నదికేగి యిసుక •
తిన్నెలమీదన్ । కన్నెలు గోవులు పాములు
పన్నుగ పరవశమునంద • పాడవె కృష్ణా ॥ ౨౫ ॥

భాసురముగ నా గోపవి । లాసవతులు నడుమ మండ •
లమ్ముగ నిలువన్ । వాసిగ పలురూపులతో ।
రాసక్రీడలచరించి • రంజిలు కృష్ణా ॥ ౨౬ ॥

సర్పమ్మొక్కటి నందుని । దర్పమ్మున మ్రింగ పాద •
తాడనమున కం । దర్పసమదేహుజేయుచు ।
సర్పపు శాపమ్ము బాపు • సదయుడ కృష్ణా ॥ ౨౭ ॥

మురదళిని వినవచ్చెను సుం । దరులను గొని యక్షుడొకడు ♦
తత్తరమున ను । త్తరదిశకు జనగ వానిని ।
శిరమున-మణిలాగి ద్రుంచు ♦ జెట్టివి కృష్ణా ॥ ౨౮ ॥

గోవుల లేగల దఱుముచు । గోవృషదైత్యుండు మంద ♦
కుఁ వడిరాగా । నా వృషభాసురు కొమ్ముల ।
చేవంగొని నేలగొట్టు ♦ శ్రీహరి కృష్ణా ॥ ౨౯ ॥

కేశియనెడు నశ్వాసురు । నాశగొనుచు కంసుడంప ♦
నతిభీకరుడా । నాశత్రుని మాయలతో ।
కేశవ వాని మదమణచి ॥ గెడపవె కృష్ణా ॥ 30 ॥

ఆటలలో గోపకులను । పోటుతనమ్మున హరించి ♦
వ్యోమాసురుడా । చాటున గుహలో దాచిన ।
వాటముగా వాని ద్రుంచు ♦ వరదుడ కృష్ణా ॥ 3౧ ॥

నారదుని పలుకులను విని । క్రూరుండా కంసు డధిక ♦
కోపముతో న । క్రూరు ధనుర్యాగంబను ।
పేరట నినుబిల్వనంప ♦ వెడలవె కృష్ణా ॥ 3౨ ॥

యమునా నదిలోపల నీ । విముమధ్యను నిన్ను గాంచి ♦
రథమున నీ రూ । పముగని యత్యంతానం ।
దము నక్రూరుండుగనడె ♦ ధన్యుడు కృష్ణా ॥ 33 ॥

పురకాంతలు నీ యందము । నరసి విరులవాన గురియ ♦
నరుగుచు మధురా । పురమున చాకలి యొద్దను ।
సురుచిర వస్త్రములగొనెడు ♦ శూరుడ కృష్ణా ॥ 3౪ ॥

వాయక సుదాముఁ డొసఁగిన । వాయర్చన లంది కుబ్జ •
యనెడు త్రివక్రన్ । చే యొత్తిలాగి సుతనుం ।
జేయుచు చందనము లందు • చెలువుఁడ కృష్ణా ॥ ౩౫ ॥

ధనువు నవలీల విఱిచితి । వనుచును నీపైన కువల •
యాపీడంబున్ । దనుజుడు పంపగ దంతము ।
లను బెఱికి వధించు వీర • లక్షణ కృష్ణా ॥ ౩౬ ॥

తల్లడమందుచు కంసుం । డుల్లంబునఁ గలఁగ మల్ల •
యుద్ధమునందున్ । బల్లిదుల ముష్టికాదుల ।
మల్లనరుల ద్రుంచు గీర్తి • మండన కృష్ణా ॥ ౩౭ ॥

గరుడుఁడు పాము శిరంబును । కరమునఁ దుగబట్టి యీడ్చు •
కరణిని కంసున్ । వరసింహాసనగతుఁ డై ।
బిరబిరలాగి తెగటార్చు • వెన్నుఁడ కృష్ణా ॥ ౩౮ ॥

నిను హింసించిన రాక్షస । జనులకు నైక్యంబుగలిగె •
సర్వము నీకే । యనువుగ నిచ్చిన గోపాం ।
గనలకు నీవేమి యొసగ • గలిగితి కృష్ణా ॥ ౩౯ ॥

కనుచింతించెడు కంసుని । పడతులనోదార్చి చెఱల
బడిన పితరులన్ । విడిపించి యుగ్రసేనుని ।
పుడమికి పట్టమ్ముగట్టు • పుణ్యుఁడ కృష్ణా ॥ ౪౦ ॥

గురువుల కెల్లను గురువై । వరలెడు నీవొక్క విప్రు •
నర్యుని యింటన్ । గురుశిష్యన్యాయముతో ।
గురుమతి విద్యలను నేర్చు • కొంటివి కృష్ణా ॥ ౪౧ ॥

గురుదక్షిణకొఱకై సా | గరమున నా పంచజనుని •
కాయమునంటన్ | వరశంఖము గైకొని యమ |
పురి గురుసుతు దెచ్చియిచ్చు • ప్రోడవు కృష్ణా ॥ ౪౨ ॥

తన సుతలు కంసు భార్యలు | తను ప్రేరణ జేయ సప్త •
దశవారంబుల్ | నిను బాధించు జరాసం |
ధుని యుద్ధమునందు బాఱ • ద్రోలవె కృష్ణా ॥ ౪౩ ॥

జవమున మధురాపురిపై | యవనజరాసంధులిరువు •
రేగెదరని యా | దవులను రక్షింపగ ద్వా |
రవతిని మున్నీటగట్టు • రక్షక కృష్ణా ॥ ౪౪ ॥

చలమున నీ వెంబడిబడి | యలయక పరుగెత్తు కాల •
యవనుని గుహలో | పల ముచికుందుని కనుమం |
టలపాలొనరించు లోక • నాయక కృష్ణా ॥ ౪౫ ॥

నీదర్శనభాగ్యముకై | సాదరముగ నిద్రఁజెందు •
నా ముచికుందున్ | నీ దివ్యరూపదర్శన |
మోదంబున దేల్చు భక్త • పూజిత కృష్ణా ॥ ౪౬ ॥

బలరాముఁడు నీవును మీ | బలదర్పములుడిగి చన ప్ర •
వర్షణగిరిపై | నల్దెసల మగధుఁ డగ్నిని |
నెలకొల్పిన దూకిపఱచు • నిపుణుఁడ కృష్ణా ॥ ౪౭ ॥

శిశుపాలున కిచ్చెదరని | విశదమ్ముగ దెలిసి యొక్క •
విప్రుని బంపన్ | దిశల యశము నిండగ నీ |
వశమున రుక్మిణిని గొనెదు • ప్రభుఁడవు కృష్ణా ॥ ౪౮ ॥

దక్షుడవై రాజేంద్రులు । వీక్షింపగ భీష్మసుతను •
వేగమె దయతోఁ । రాక్షసవివాహమ్మునఁ గొను ।
సాక్షాద్విష్ణుడవు దేవ • సన్నుత కృష్ణా ॥ ౪౯ ॥

సరివాడవుగావని నిను । విరసమ్ముగ రుక్మి తాక •
వీరుడవై పో । దరి పార్థింపగ వానిని ।
శరము విరూపునిగ జేసి • కాచెదు కృష్ణా ॥ ౫౦ ॥

పురుటింటి బాలుఁగొని శం । బరుడు సముద్రమున వేయ •
మత్స్యము మ్రింగన్ । దొరికి పెరిగి యా శంబరు ।
బరిమార్చినమరుని గన్న • వాడవు కృష్ణా ॥ ౫౧ ॥

మణికై వచ్చిన యపనిం । దను బాపగ జాంబవంతు •
దర్పమడచి యా । మణియును నిరువురు కన్యా ।
మణులను గైకొన్న మేటి • మగడవు కృష్ణా ॥ ౫౨ ॥

పుత్రిక నొసంగ లేదని । సత్రాజితు గొంతుగోసి •
చనుచున్ మణినిన్ । మిత్రునికిడు శతధన్వ న ।
పాతుని దెగటార్చి మణిని • బడసిన కృష్ణా ॥ ౫౩ ॥

కాళిందీజలములలో । కాలాత్మజుడైన సూర్య •
కన్యక యగు నా । కాళింది తపము జేయఁగ ।
నా లలితాంగిని వరించు • యదువర కృష్ణా ॥ ౫౪ ॥

వృషభమ్ముల నేడింటిని । విషమస్థలమందు జనులు •
వేడుకగన పౌ । రుషమున బంధించిన యదు ।
వృషభుండవు నాగ్నజితికి • ప్రియుడవు కృష్ణా ॥ ౫౫ ॥

శ్రీ రుక్మిణి జాంబవతియు । వీరయువతి సత్య మిత్ర •
　　విందా భద్రల్ । కాళింది నాగ్నజితి యురు ।
వారలు లక్షణయు అష్ట • భార్యలు కృష్ణా　　॥ ౫౬ ॥

సురకంటకుఁడగు నరకుని । దురమున బరిమార్చి సత్య •
　　తోఁగూడి యుటఁ । దరుణుల బదాఱువేలను ।
పరిణయమగు సర్వలోక • భర్తవు కృష్ణా　　॥ ౫౭ ॥

పురమునకు మరలివచ్చును । సురపతితో బోరి గెలిచి •
　　సుందరతరమగు । వరపారిజాత తరువును ।
గరుడుని పై బెట్టితెచ్చు • ఘనుడవు కృష్ణా　　॥ ౫౮ ॥

నారదుని వాక్యములు విని । ధీరుడు ధర్మజునిచేత •
　　దివ్యమహిమతో । నారాజసూయమఖ మ ।
వ్వారిగ జేయించు యోగి • వందిత కృష్ణా　　॥ ౫౯ ॥

బలిమి జరాసంధుని న । చ్చెలులై యొకరొకరికొలకు •
　　పాలైనములైనఁ । నిడిచెడు హింసడిచిరులఁ ॥
బలునేర్పున్నదుంచు లోక • పాలక కృష్ణా　　॥ ౬౦ ॥

కపట బ్రాహ్మణులై చని । విపులాహవభిక్ష వేడి •
　　భీమునిచే మీ । కపకారి మాగధుని జగ ।
దుపకారముగా వధించు • యోగ్యుడ కృష్ణా　　॥ ౬౧ ॥

అలమాగధుండు భైరవ । బలికై కారాగృహముల •
　　బడ వేసిన రా । జుల విడుదలజేయుచు వా ।
రలచే ప్రార్థనములంది • గ్రాలెడు కృష్ణా　　॥ ౬౨ ॥

తొలుత్ర పూజలనందగ । కులగోత్రము లేని వెట్టి ॥
గొల్లడనుచు దా । వలదనిన తిట్టు చైద్యుని ।
తల చక్రంబున వాటించు ॥ దక్షుడ కృష్ణా ॥ ౬౩ ॥

యతి వేషంబున వచ్చిన । నతిసుందరు డర్జునునకు ॥
ననుజ సుభద్రా । సతి పరిచర్యకు నిలుపుచు ।
నతనికి పరిణయము జేయు ॥ హరి శ్రీ కృష్ణా ॥ ౬౪ ॥

అనలుని చేతను ఖాండవ । వనమును భక్షింప జేయు ॥
వరుణుని చే న । ర్జునునకు చాపము రథమును ।
ఘనచక్రము గదయు నీకు ॥ గైకొను కృష్ణా ॥ ౬౫ ॥

మయుడగ్నిని బడకుండగ । దయతో నర్జునుడు ప్రాణ ॥
దానము జేయగ । మయుచే సభ చేయించి వి ।
జయునకు సభతోడ జయము ॥ సంగాడు కృష్ణా ॥ ౬౬ ॥

సభలోన ధర్మతనయుని । విభవంబు ననూయతోడ ॥
వీక్షించు కురు । ప్రభుని నగుబాటుచే నా ॥
సభ రణబీజముగ నాటు ॥ చతురుడ కృష్ణా ॥ ౬౭ ॥

హా కృష్ణా! యదునందన । నాకెవ్వరు దిక్కులేరు ॥
ననుగావుమనగ । కోకల నక్షయముగ నీ ।
వా కృష్ణకు నొసగి ప్రోవ ॥ వా శ్రీ కృష్ణా ॥ ౬౮ ॥

కౌరవులకు పాండవులకు । వైరమ్ములు మాన్పి ॥ స్నేహ
భావము గలుగగ । పోరువలదని సుయోధను ।
వారింపగ జూచు రాయ ॥ బారివి కృ ష్ణా ॥ ౬౯ ॥

చేతులచాపము జాఱఁగ । భీతింగొను నర్జునునకు ।
ప్రీతిమున భగవ । ద్గీతల నుపదేశించిన ।
నేతవు గద విశ్వరూప ॥ నిలయుడ కృష్ణా ॥ ౨౦ ॥

కురుపతి సుయోధనునకు న । పరిమితమగు సైన్యమొసగి ।
స్వయముగ । నీవే నరునకు సరదము గడపుచు ।
సరగున జయ మొసగు పార్థ ॥ సారథి కృష్ణా ॥ ౨౧ ॥

అభిమన్యుఁ మేనల్లుని । నభిమాన మొకింత లేక ।
యనిలోన కురు । ప్రభువులచే జంపించిన ।
విభుడవు సర్వేశ వేద । వేద్యా కృష్ణా ॥ ౨౨ ॥

చక్రంబు పూననను చు న । వక్రగతి ప్రతిజ్ఞ జేసి ।
పార్థుని పైకి । విక్రమమున భీష్ముడు చన ।
చక్రము చక్రమని యఱచు ॥ సదయుడ కృష్ణా ॥ 23 ॥

ఉత్తర గర్భము లోపల । తత్తరమున బాణశిఖల ।
దగ్ధుడగు పరీ । క్షిత్తును గదచేగాచిన ।
యుత్తమచరితుడవు ప్రణుత ॥ యోగివి కృష్ణా ॥ ౨౪ ॥

నరునకు సారధివై యా । నరవరు కొడుకునకు ప్రాణ ।
నాశకరుడనై । నరు పౌత్రుడగు పరీక్షి ।
న్నరపతి రక్షించు నంద ॥ నందన కృష్ణా ॥ ౨౫ ॥

శరతల్పమందు నీ పద । సరసిజములు మదిని నిల్పి ।
సంకల్పాదుల్ । స్థిరుడై విడిచిన భీష్ముని ।
కరయుగ మోక్షపదమిడవె ॥ యవ్యయ కృష్ణా ॥ ౨౬ ॥

కేళీగృహమున రుక్మిణి । జాలగ విరసోక్తులాడి ◆
సతి ధరణూదగ । వ్రాలిన కరుణాలుఁడవై
జాలిఁగొని మూర్ఛదేర్చు ◆ సరసుఁడ కృష్ణా ॥ ౨౭ ॥

తన కూతురు గూడిన నీ । మనుమని పాశములఁగట్టి ◆
మందిరమును గా । వను శివుని నిల్పుకొను బా
ణుని గర్వమడంచు శంభు ◆ నుతుఁడవు కృష్ణా ॥ ౨౮ ॥

మును దానంబిచ్చిన గో । వును మరల నొసంగ నూప ◆
మానఁబడి పాపం । బున నూసరవెల్లిగ నుం ।
డిన నృగునకు మోక్షమిచ్చు ◆ నేర్పరి కృష్ణా ॥ ౨౯ ॥

తన పేరును తన లక్షణ । మును దాల్చితివనుచు వంత
మున గద చక్రం । బును దాల్చి వడిగ నీపై ।
జను పౌండ్రిక వాసుదేవు ◆ జంపవె కృష్ణా ॥ ౩౦ ॥

జనకుని వధియించిన నా । తని సుతుఁడు సుదక్షిణుండు ◆
దర్పంబున కృ । త్యను బంపగ చక్రంబున ।
ఘనమగు మంటలను దాని ◆ గాల్చవె కృష్ణా ॥ ౩౧ ॥

హరుని కృపవలన సాల్వుఁడు । వర మాత్మ విమానమొకటి ◆
బడసి యాదవులతో । నగు దేర సౌభకముతో ।
నగిపిరుహ శాహుగర్వ ◆ మడఁచిన కృష్ణా ॥ ౩౨ ॥

చెలులగు పౌండ్రిక సాల్వ । దులకును తర్పణముఁ జేసగి ◆
ఘోరపుటలుకఁ । కలహించు దంతవక్త్రుని ।
బలిమిఁ వధియించు చక్రి ◆ పాణివి కృష్ణా ॥ ౩౩ ॥

షోడశ సహస్ర భార్యల । గూడిన నీ మహిమ తెలిసి ◆
గొను కోరికతో । నాడుచు నీ చరితంబుల ।
పాడుచు నారదుడు తుష్టి ◆ బడయడె కృష్ణా ॥ ౭౪ ॥

కడుపేద విప్రుఁ డొసఁగిన । ముడిచిన యటుకులనుఁ జూచి ◆
మోదముతోడన్ । పిడికెడు తిని వానికి తృ ।
ప్తుడవై సంపదల నొసగు ◆ మోహన కృష్ణా ॥ ౭౫ ॥

గ్రహణంబునాడు భార్యా । సహితుడవై తీర్థమందు ◆
స్నానము చేయన్ । మహితాత్ములు రాజులు నీ
మహిమలు గొనియాడ వెలయు । మాధవ కృష్ణా ॥ ౭౬ ॥

గురుసుతుని వెచ్చియిచ్చిన । తెరగున నీ తల్లి కోర్కె ◆
దీర్పఁగ బలిమిం । దిరమున మృతులైన సహో ।
దరులం గొని వచ్చియిచ్చు ◆ దాతవు కృష్ణా ॥ ౭౭ ॥

మునిగణములు నినుఁ గొల్వఁగ । జని మిథిలాపురమునందు ◆
సత్కారములన్ । గొని భూపతికిని విప్రున ।
కును సుజ్ఞానము నొసంగు ◆ గురుడవు కృష్ణా ॥ ౭౮ ॥

శిరమంట భస్మమగునని ! వరమిచ్చిన శివుని వెంట ◆
బడి కనుఁగొనఁగా । పరుగెత్తు వృకుని కడు నే ।
ర్పరివై సమయించు సాధు ◆ వత్సల కృష్ణా ॥ ౭౯ ॥

తనవారు వీరు పరులని । యణుమాత్రము భేదమైన ◆
యమరదు నీకున్ । గనుక నె నీ యాదవకుల ।
మునకును కల్పించినావు ◆ ముసలము కృష్ణా ॥ ౮౦ ॥

యాదవుల మద్యజనితో | న్మాదులను ప్రభాసమందు ♦
మసలెడివారిన్ | వాదములాడుచు చావగ |
మోదుకొనంజేయు దేవ ♦ ముఖ్యుడ కృష్ణా || ౬౧ ||

చరణంబు మీద వేరొక | చరణము నిల్పుచు కదల్చు ♦
సమయమునందున్ | బరువడి కిరాతు డొక్కడు |
శరమేయగ తనువుబాసి – చను శ్రీకృష్ణా || ౬౨ ||

నినుగాంచి వగచుబోయకు | వెనుకటి కర్మంబు దాట ♦
వీలు గలుగునా | యని పలికితి వచ్యుతునకు |
వెనుకటి కర్మంబు నీకు ♦ వెలయును కృష్ణా || ౬౩ ||

ఈ యుర్విబాసి చనునెడ | నాయుద్ధవు డడుగనిన్నా ♦
నతిహర్షముతో | శ్రీయుతమగు పరమార్థము |
నాయనఘున కొసగి చనవె ♦ యవ్యయ కృష్ణా || ౬౪ ||

శుకుడు పరతత్వమగు నీ | యకలంకంబైన చరిత ♦
మంతయు దెలుపన్ ! ప్రకటయశుడు పుణ్యాదరం |
భకుడు పరీక్షిత్తు ముక్తి ♦ బడయడె కృష్ణా || ౬౫ ||

ఏదినమున నవతారము | మేదినిపై మానదలచి ♦
మేను విడిచినా | వాదినము కలియుగంబున !
కాదిగ ప్రారంభమయ్యె ♦ నచ్యుత కృష్ణా || ౬౬ ||

గాండీవము చేతనుండియు | చండ భుజపరాక్రమంబు ♦
చాల గలిగియున్ | దండిసహాయుడవగు నీ
వుండమి నరుడేమిచేయ ♦ నోపడు కృష్ణా || ౬౭ ||

అవని పరువింట బ్రిదుకుట । యవన జరాసుతులకోడి •
యబ్ధిని భీతిఁ । నివసించుట రెండును ను ।
ద్ధవు డతిదుఃఖంబుతోడ • దలచును కృష్ణా ॥౯౮॥

జలధికి చేరువ తనువును । విడిచిన క్షేత్రంబు సకల •
విశ్వమునందుఁ । పలువురు యాత్రలు జేయఁగ
నలఘు జగన్నాథమగుచు • నలరెను కృష్ణా ॥౯౯॥

కొందఱు పగచేతను మఱి । కొందఱు మోహంబుచేత •
కొందఱు భీతిఁ । కొందఱు ప్రేమను నిను మఱి
కొందఱు సద్భక్తి కలిసి • కొందురు కృష్ణా ॥౧౦౦॥

ముల్లుఁగొని ముల్లు దీయుచు । చల్లగ రెంటిని త్యజించు •
చందమున భువిఁ । కల్ల తనువుఁగొని యసురుల ।
కల్లరుల వధించు నిన్నె • కారుడ కృష్ణా ॥౧౦౧॥

క్రూరులగు దుష్టరాక్షస । వీరుల సృజియింపనేల •
పృథివీస్థలిపై । భారము మాన్పుటకై యవ ।
తారము నెత్తఁగనేల • తలఁపగ కృష్ణా ॥౧౦౨॥

నామము రూపము కర్మము । లేమాత్రము లేని నీకు •
నీశునకు భువిఁ । నామము రూపము కర్మము ।
లేమిట గలుగంగవలసె • నెఱుగము కృష్ణా ॥౧౦౩॥

మారియనుచును నినుఁగొందఱు । మారుడనుచుఁ మఱియుకొంద•
ఱార్భింతురుఁ । కరుణించి జన్మ కర్మల ।
మారింపు మెవండపైన • నగధరా కృష్ణా ॥౧౦౪॥

క్రమమున నెఱుఁగుటచె నాకా । శమదూరము శక్తి తెలియ ।
జాలని గతి నీ । కమనీయ లీలలను స ।
ర్వము తెలియఁగ నెవ్వఁడోపు । భవహర కృష్ణా ॥ ౧౦౫ ॥

ధరణిపయి కాలుజాతిన ! ధరణియె చేయూతయగు వి ।
ధంబున నీకును । నిర మపరాధ మొనర్చిన ।
నరునకు శరణంబు నీవె । నాకున్ కృష్ణా ॥ ౧౦౬ ॥

ఘననీలకాంతి కౌస్తుభ । మును పింఛము నాణిముత్తె ।
మును కస్తురి మో । విని వేణువాద్యనాదము
కనుమూసిన విచ్చినపుడు । కనబడు కృష్ణా ॥ ౧౦౭ ॥

అష్టోత్తరశతకందము లిష్టమ్ముగ నీ పదముల ।
కిదె యర్పింతును । సృష్టి స్థితి లయకర నా ।
కష్టమ్ములు మాన్పి నన్ను । గైకొను కృష్ణా ॥ ౧౦౮ ॥

కృష్ణ నీ పదపంకజంబను పంజరంబును నేఁడె । నా
మానసంబను । రాజహంసంబు చేరుగాక ప్రాణముల్
తర్లిపోయెడువేళ శ్లేష్మము వాత పైత్యము లడ్డమై
గొంతు జుట్టుకొనంగ నీ స్మరణంబు నాకెటు లభ్యమా ?

శ్రీ కృష్ణ శతకము సంపూర్ణము.

శ్రీ గోపాలకృష్ణ పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీకృష్ణవిజయము

SL NO - 612

13573